

kisvárdai lapok

37. évfolyam 2. szám - 2025. június 22. vasárnap

Csorba Kristóf-György, Lung László Zsolt
BOEING, BOEING – Leszállás Párizsban
Udvarter Színház, Kézdivásárhely

Magyar
színházak
37. kisvárdai
fesztiválja

„Kétségtelen, hogy a vígjáték óriási sikeréhez – a világon a legtöbbet játszott francia darab – hozzájárult az 1965- ben Tony Curtis és Jerry Lewis főszereplésével bemutatott mozi is, de minden bizonnyal nélkül is rendszeres szereplője lenne a kasszasikert és a közönség szórakoztatását is szem előtt tartó direktorok repertoárjának. Mert hogy a Boeing nem titkolta a nevetetés szándékával hódít, és miért is ne lenne helye akár a kisvárdai versenyprogramban? Főként, ha olyan színvonalas előadást látunk belőle, mint amilyen a kézdivásárhelyi Udvarter Színházé.”

Oláh Zsolt

Bemutatjuk a zsűrit

Balázs Zoltán, színész, rendező, a Maladype Színház alapító-igazgatója

1977. július 3-án született Kolozsváron. 1989-ben települt át Magyarországra. 1991-1995 között elvégezte a szentesi Horváth Mihály Gimnázium drámatagozatát, a Nemzeti Színiakadémián töltött három év után egyszerre vették fel a budapesti Színház- és Filmművészeti Egyetemre és a párizsi színművészeti. Tandíj hiányában franciaországi tanulmányait nem tudta megkezdeni, azonban nyaranta olyan mesterek műhelyeiben tanult, mint Anatolij Vasziljev, Josef Nadj, Min Tanaka és Robert Wilson. 2002-ben részt vett az Európai Színházi Unió rendező kurzusán Stuttgartban. Ugyanebben az évben a Színház- és Filmművészeti Egyetemen színészi diplomát szerzett, majd 2003-ban rendezői diplomát. 2003-ban a Bárka Színházhoz szerződött, ahol 2008-ig színészként és rendezőként is meghatározó, új utakat kereső tagja lett a társulatnak. Megannyi főszerepe közül (Rómeó, Tuzenbach, Bicska Maxi, Trepljov) kiemelkedik a londoni Globe Színház akkori főrendezője, Tim Carroll által rendezett 2005-ös Hamlet, amely szerepe alak megformálásáért számos szakmai elismerésben részesült.

2001-ben megalapította a rövid idő alatt nemzetközi hírűvé lett és sokfelé keresett avantgárd színházi műhelyt, a Maladype Színházat, amelynek azóta is igazgatója-művészeti vezetője. Balázs Zoltán nemcsak saját társulatával, de rendezőként is keresett művésze a világ különböző fesztiváljainak, színházainak. A világ sok pontján rendezett már, a legtöbb európai országban, emellett Ázsiában és az USA-ban is láthatták munkáit. Tanított a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen, a Színház és Filmművészeti Egyetemen és a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetemen is, 2013-ban megalkotta saját Aranybogar-módszer elnevezésű színésztechnikai és kreatív-kommunikációs analitikai tréningjét, amelybe már Kisvárdán is volt alkalmuk bekapcsolódni a fiataloknak. A színésztechnikai tréninget idén is meghirdették a kisvárdai középiskolásoknak, június 25-27-e között.

Almási Zsolt, irodalomtörténész, kritikus, tanszékvezető egyetemi docens

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Angol Irodalmak és Kultúrák Tanszékének tanszékvezető docense vagyok. Kutatási területem a 16-, kora 17. századi angol filozófia (elsősorban Fran-

cis Bacon), irodalom, (különös tekintettel Shakespeare életművére, 21. századi magyar kortárs prózai és táncszínházi előadásokra, átiratokra), könyvkultúra, és a 21. századi digitális, kulturális adatbázisok, a Mesterséges Intelligencia és az ember. Folyóiratcikkeim, monográfiám és az általam szerkesztett kötetek, folyóiratszámok ezekkel a témákkal foglalkoznak magyar és angol nyelven egyaránt. 2023-tól elnöke vagyok a 2013-ban újjáalakult Magyar Shakespeare Bizottságnak, szerkesztője a Digitális bölcsészet folyóiratnak. Magyar és angol nyelvű blogot írok, valamint „Shakespeare daráló” címen YouTube csatornám van, rádióban, TV-ben szerepelek kutatóként. Mindezek mellett színházkritikusként is jelen vagyok a magyar kulturális életben. A Kisvárdai Színházi Fesztivált érdeklődéssel figyelem évek óta, mint a határontúli magyar nyelvű sziporkázóan magas színvonalú színjátszás egyik – ha nem a – legfontosabb fórumát. Nagy megtiszteltetésnek élttem meg a felkérést, hogy részt vegyek a zsűri munkájában, és remélem, hasznos tagja lehetek ennek a rangos szakmai grémiumnak.

Lőkös Ildikó, dramaturg:

Ismét Kisvárdán, ismét a színes forgatagban, ismét várva várt előadások, újra találkozások,

hajnalba nyúló beszélgetések... Örömmel vállaltam a részvételt a Magyar Színházak Kisvárdai Fesztiváljának a zsűrijében, nemcsak a budapesti Játékszín vezető dramaturgjaként, hanem a színház iránti örökös kíváncsiságom okán is. Ráadásul sok társulatban vannak ritkán látott barátaim, hisz több magyarországi és nem magyarországi színházban dolgoztam és dolgozom. A fesztiválok azért is vonzóak számomra, mert néhány nap alatt színes képet kapni színházi irányokról, kísérletekről és emblematisztikus előadásokról. Izgalommal várom a többi fesztiválvendéggel való találkozást is, Marosvásárhelytől Sepsiszentgyörgyig, Kolozsvártól Székelyudvarhelyig, Szabadkán, Zentán, Beregszászon át. Elsősorban, persze, a versenyprogramokat, mivel zsűritagként ez a „kötelező” program számomra – de igyekszem minél több kísérőprogramon is ott lenni, együtt élni, lélegezni a várossal, az ünnepi napokkal.

Szabó Ágnes, színházi producer, a Gózon Gyula Kamaraszínház igazgatója

Zenészként kezdtem a pályafutásomat a Miskolci Nemzeti Színházban. A színházművészet

alkotói és üzemeltetési oldalának megismerése után egyre inkább a saját elképzeléseim megvalósítása felé fordultam, 1992 és 2002 között „Páholy” fantáziánéven elsőként hoztam létre Magyarországon olyan kulturális mecenatúra-rendszert, amely egyszerre hét színházban működött. Budapestre költözve, dolgoztam a József Attila Színházban, a Katona József Színházban és a Merlin Színházban. 1999-ben megalapítottam a Gózon Gyula Kamaraszínházat, amelyet azóta is vezetek. 2013 óta a Magyar Teátrumi Társaság alelnöke vagyok. 2014-ben szakmai koordinátorként csatlakoztam a falusi színjátszókörök újraélesztését célzó program tervezéséhez, amely azóta is működik a Nemzeti Művelődési Intézet és a Magyar Teátrumi Társaság közös szervezésében. 2017 és 2020 között a Nemzeti Színházban is dolgoztam művészeti főtthárként, később vezérigazgatói megbízottként. Jelenleg a Gózon Gyula Kamaraszínház felújítását irányítom. Balogh Tibor felkérését a kisvárdai fesztivál zsűrijében való részvételre örömmel fogadtam. Megtiszteltetés, és egyben felelősségteljes feladat is, hiszen ez a fesztivál sokunk számára jóval több egy színházi eseménynél. Személyesen is fontos számomra ez a találkozás, mert egy olyan közegehez kapcsolódik, amelyben mindig ott volt az összetartozás vágya – még akkor is, amikor a határok fizikailag és szimbolikusan is erősebbek voltak. A színházművészet világában ma már mást jelent határon túlinak lenni. Szabadban, természetesebben vagyunk jelen egymás mun-

kájában, egy közös színházi térben. Mégis, Kisvárdá megőrzött valamit a kezdeti időkből: az ünnep és az odafigyelés erejét. Kapcsolódni, figyelni, értékelni – és újra rácsodálkozni arra, milyen gazdag és sokszínű a magyar nyelvű színház világa – ajándék számomra.

Kiss Anna, dramaturg szakos egyetemi hallgató

Két éve tanulok dramaturgiát, a Színház- és Filmművészeti Egyetemen, Budapesten. Bár marosvásárhelyi származásúként elsősorban az erdélyi előadások miatt vagyok különösen izgatott, mindig váratlan élményként tud érní a különböző határon túli magyar társulatok játékának, stílusának elképesztő másmilyensége. Ezért is fontos fesztiválnak tartom a kisvárdait, és örömmel vállaltam a zsűrizést. Sok diák, ismerős és színházi alkotó fordul meg Kisvárdán különböző helyekről, ezek az előadások utáni rövid találkozások, spontán beszélgetések pedig mindig nagyon sokat jelentettek a számomra. Idén is hasonlóan értékes és jó hangulatú együttlétekre számítok.

Biszkú–Papp: X

Két évvel ezelőtt a kisvárdai színházi fesztivál egyik díszelőadása volt Jánosi Ferenc Szemet szemért című remek krimije Kis Domonkos Márk kitűnő rendezésében, a Déryné Társulat inspiráló előadásában. Az idei színházi seregszemle megnyitó ünnepsége után a közönség Szilágyi Andor: A bajnokok bajnoka – Papp Laci című darabját láthatta, amit szintén a Déryné Társulat igazgatója állított színpadra.

Papp László színpadra kívánczozó nemzeti hős, eltiltása a világbajnoki címet megajánló mérkőzésről izgalmas drámai helyzet, a kommunizmus bűneinek kibeszélése elodázhatatlan kötelesség, Szilágyi Andor sikeres író, Kis Domonkos Márk tehetséges színházi ember, a Déryné Társulattól pedig láttam már több mint biztató előadást. A Bajnokok bajnoka azonban tegnap nem igazolta vissza az alkotók és a játszóknak befektetett munkáját, a vágyott találkozás elmaradt író és szöveg, rendező és darab, színész és szerep között. Írom: tegnap este, mert hogy a színház egyik gyönyörűsége éppen abban áll, hogy „majd csak alakul valami, ha ma nem, hát holnap” (A. P. Csehov: Cseresznyés kert, Piscesik, ford.):

Bajnokok bajnoka

Elbert János). Mindazonáltal érdemes megvizsgálni a lehetséges okokat, elvégre mégis csak a fesztivál versenyprogramjának egyik opuszáról van szó. A kiindulópont, vagyis a darab szövege jelentősen behatárolja a rendező és a színészek lehetőségeit. Abban ugyanis a szerző adós marad a drámai szituáció felépítésével. A dialógusok az esetek nagy részében csupán információt hordozó funkcióval bírnak, megtudhatjuk, hogy Adler tanította Béla főherceget bokszolni, Lőrincze Lajos léhűtő, Kutas elvtárs elnökhelyettes, Papp Lacitól a Mariahilferstrassén nem fogadnak el pénzt, Fluck elvtárs pedig Norvégiából hozatott izzadsággátló betétet Kádár elvtárs csizmájába.

A játszóknak néhány kivételtől eltekintve nincs alkalmuk kifejezni mélyen gyökerező emocionális állapotukat, bejárhatatlan – példának okáért – az izgalom, a kétség, a csalódás és a megrendülés érzelmi horizontja. A színpadi karakterek kevésbé rendelkeznek meghatározó személyiségjegyekkel, jellemvonásokkal: Biszkú Béla, az 1956-os forradalom és szabadságharc megtorlásának gyűlölt irányítója, a korábbi, rettegett kommunista belügyminiszter belegabalyodik a telefonzsinórba és cetlit keresgél a szemetesben, s ha az volt a cél, hogy a darab kifigurázza a Központi Bizottság szinte teljhatalmú titkárát – és a többi funkcionáriust – azzal csak a figura élet és súlyát, ebből fakadóan a vele való találkozás és a döntés tétjét teszi zárójelbe az író. A végletekig agresszív, gátlástalan, démoni Biszkú egy pillantásával ölni volt képes, de azt, akit Szilágyi Andor papírra vetett, Papp Laci az első másodpercben gondolkodás nélkül állba vágná, hogy beborul az asztal alá. Ilyen előzmények után nincs könnyű dolga a rendezőnek és a színészeknek. A bajnokok bajnoka – Papp Laci ennek ellenére nem elveszett előadás. Amennyiben a darabot jelentősen átírják, azbalkotók és az előadók új célokat érhetnek el vele.

Oláh Zsolt

Három a francia igazság

Szerencsés a nép a francia, hiszen a vaudeville, mint a 16-17. századi Párizs utcáinak lassanként cselekményessé összefűzött vidám dalai olyan műfajokra hatottak jelentősen, mint a sanzon, az opéra comique, vagy éppen a kabaré. A többszáz éves vaudeville-t nem véletlenül társtíják Marc Camoletti *Boeing, Boeing – Leszallás Párizsban* című, 1960-ban bemutatott világhírű komédiájához, hiszen a darab esszenciáját adja mindannak, amit L'Hexagone környékén gondolnak komikumról, szerelemről, erotikáról és szatíráról.

Kétségtelen, hogy a vígjáték óriási sikeréhez – a világon a legtöbbet játszott francia darab – hozzájárult az 1965-ben Tony Curtis és Jerry Lewis főszereplésével bemutatott mozi is, de minden bizonnyal nélkül is rendszeres szereplője lenne a kasszasikert és a közönség szórakoztatását is szem előtt tartó direktorok repertoárjának. Mert hogy a *Boeing* nem titkoltan a nevetetés szándékával hódít, és miért is ne lenne helye akár a kisvárdai versenyprogramban? Főként, ha olyan színvonalas előadást látunk belőle, mint amilyen a kézdivásárhelyi Udvartér Színházé. Legelőbb klarinétjátékra épülő jazzmuzika teremti meg a kellő hangulatot – mintha Woody Allen *Éjfélkor Párizsban* című filmje is eszünkbe jutna egy pillanatra –, hogy a helyét átvegyék a dinamikus crescendóval operáló, végül erőteljes fortéban kulmináló orgazmus sikolyai és hörgései. Pironkodunk, irigykedünk, nosztalgizunk, vagy már a holnap estére gondolunk – ki-kízlése vagy lehetőségei szerint –, hogy aztán Csorba Kristóf-György, a három barátnőjét egyszerre menedzselő Bernard sztárépítész szerepében kitűnő ritmussal elindítsa az előadást. A nézők első látásra nem értik igazán, hogy mi kerekedik majd az aranyifjú és a Bertha házvezetőnőt játszó Gecse Noémi közti gyors ritmusú párbe-

Boeing, Boeing - Leszallás Párizsban

szédekből, még nem csatolták be teljesen az öveiket, de itt nem szabad feladni, még húszpercnyi türelem, és a közönség már szárnyal is a színészekkel. Nem úgy a három stewardess barátnő, Judith: D. Gulácsi Zsuzsanna, Janet: Czíkó Juliánna és Jacqueline: Márton Emőke-Katinka. Ők bizony egyre gyakrabban landolnak a földön, mert hogy a technika, így a repülőgépek fejlődése megállíthatatlan, következésképpen csökken a repülési idő, ezzel arányosan növekszik a hölgyek Bernard házában eltöltött óráinak száma. Ennek azonban nem mindenki örül, legfőképpen az önbizalomhiánnyal nehezen vádolható férfi főhős, akinek ráadásul betoppan egyik régi iskolatársa, Robert, Lung László Zsolt kitűnő szerepformálásában. A vígjáték sikere a kellően megválasztott ritmuson áll, vagy bukik. Az Udvartér Színház előadása, Kolcsár József rendező és a színészek túlpontosan érzik a műfajt. Nem csupán a párbeszédnek pergők és a poénok kijátszottak – például arra, hogy a hivatal által elhunytá nyilvánított Robert melyik szobában alszik, érkeznek a replikák: itt, ott, hol itt, hol ott, halott –, de a gesztusok, a fizikai érintkezések is végtelenül szellemesek. Ennek egyik iskolapéldája,

amikor a hedonista playboy a karjában tartott nőt egyszer csak ledobja a kanapéra, mintegy kifejezve a barátnő „jelentőségét”. Lung László Zsolt Robert szerepében elefánt a porcelánboltban, az ő karakterének azonban látványosabb a fejlődéstörténete is, az egyszerű lélekből segítőkész, odaadó baráttá válik. Gecse Noémi hozza a mindent tudó, cinkos háztartársi alkalmazottat, aki unja már munkaadójának stiklijait és sikerült eltávolítani a három stewardess személyisége közti különbségeket is. A színpadkép illúziókeltő miliőt áraszt, a háttérben Párizs lát képe, a lakásban divatos formák és színek, a három hölgy ruhája a francia trikolórban játszik, a letisztult díszlet és a jelmezek Gáspár Anna-Mária munkáját dicsérik. A produkció értéke azonban nem csupán a felhőtlen, mégis műfajazonos komédiázásban, hanem az alkotók és a játszó szatirikus látásmódjának megjelenítésében is rejlik, ami a vaudeville-től kezdve Jacques Offenbach operettjein keresztül Marc Camoletti színdarabjának – és most már a kézdivásárhelyiek felszabadult örömjátékának is – sajátja.

Oláh Zsolt

Recept az emberi gyengeségekről

A Boeing Boeing című vígjáték Marc Camoletti klasszikus műve, amely egy humoros és zűrzavaros szerelmi sokszögről szól a légitársaságok világában. A darab szórakoztató, fordulatokkal teli, miközben a szerelem, a hűtlenség és a barátság komikus oldalát mutatja meg. A történet középpontjában Bernard, egy fiatal és vonzó férfi áll, aki három, különböző légitársaságnál dolgozó nővel tart fenn párhuzamos kapcsolatot. A Magyar Színházak 37. Kisvárdai Fesztiváljának második napján Csorba Kristóf-Györgyöt láthatta a közönség a főszerepben. A darab sikerének titkáról és pályakezdő élményeiről is kérdeztük a fiatal színészt.

- Ez a vígjáték egy közismert darab, mégis sok színház repertoárján szerepel. Szerinted mi az oka annak, hogy a közönség máig ennyire szereti? Mi a titka annak, hogy ez a mű ennyire élő klasszikussá vált?

- Úgy érzem, a darab sikere a nagyon jól működő „recepten” múlik – itt a helyzetkomikumra gondolok. A darab tele van váratlan és mulatságos fordulatokkal. A főhős egy magas pozícióból indul, de a végére mindent elveszít, miközben a barátja, Robert, aki kezdetben a mélyponton van, fokozatosan felemelkedik. Ez a kettősség – az egyik leépülése és a másik felemelkedése – nagyon izgalmas dinamikát ad az előadásnak. Ugyanakkor az is érdekes, hogy Robert is kompromisszumokat köt az erkölcsében, így ő sem marad teljesen „tisztá”. A darabbal kapcsolatban – tulajdonképpen az eleje óta – sejthető, hogy egyszer be fog ütni a baj. Amikor ez megtörténik, nincs menekvés.

- Látsz valamilyen aktuális párhuzamot a mai világgal? Tud kapcsolódni ez a darab a jelen problémáihoz?

- Mindenképp. Az ember gyakran az egoja, vagy valamilyen belső hajtóerő mentén olyan dolgokat tesz, amelyek erkölcsileg megkérdőjelezhetőek. Ez mindig is így volt, és valószínűleg így is marad. A darab tulajdonképpen az emberi gyengeségről szól – arról, hogy mikre vagyunk képesek, ha a vágyaink vezérelnek.

- Az előadásban van egy poén, amely szerint „megbukott egy francia vígjáték”. Hogyan került be ez a frappánság a játékba?

- Ez például már a mi ötletünk volt. Nemcsak ez, hanem több poént is mi tettünk bele az előadásba. A rendező, Kolcsár József, nagyon nyitott volt erre – sok helyzetet és szöveget hozott be ő is. Voltak minimális húzások, de alapvetően sokat formáltunk a darabon, hogy személyesebb és frissebb legyen. Úgyhogy igen, kicsit „egyenítettük” a történetet. Nagyon kíváncsi vagyok, mit mond majd a szakma. A közönség eddig mindenhol jól fogadta az előadást – nemcsak most Kisvárdán, hanem más helyszíneken is. Pozitív visszajelzéseket kaptunk a nézőktől. De az, hogy egy szakmai közönség mit lát bele, hogyan értékeli, az mindig más. Ezért is érdekes ez számomra.

- Tavaly végeztél Marosvásárhelyen. Hogyan alakult azóta a pályád? Milyen kihívásokkal találkozta?

- Állandó társulati tag jelenleg nem vagyok sehol, de közvetlenül az egyetem után már elkezdtem dolgozni. A kézdivásárhelyi színháznál kaptam lehetőséget, ott volt egy gyerekelőadásom,

Csorba Kristóf György

majd két próba időszakban is részt vettem – az egyik ebből épp ez a mostani Boeing Boeing volt. Emellett a csíkszeredai Csíki Játékszínél is dolgoztam, ott Mohácsi Jánossal, akivel már az egyetemen is volt közös munkám. Ezek eddig alkalmi felkérések voltak, de nagyon hálás vagyok értük. Nagyon sok fantasztikus emberrel ismerkedtem meg – olyanokkal, akiket korábban csak a színpadról csodáltam, most viszont együtt játszhattam velük. Ráadásul ezek az ismeretségek sok esetben baráti kapcsolattá mélyültek, ami külön öröm számomra.

- Ez az első alkalom, hogy Kisvárdán szerepelsz. Milyen benyomásaid vannak a fesztiválról?

- Igen, ez az első kisvárdai élményem. Más színházi fesztiválokra már voltam, de ide most jutottam el először. Nagyon vártam, mert sok jót hallottam róla – tudtam, hogy ez egy nagy múltú és elismert esemény, ahol nemcsak az anyaországi színházak, hanem a határon túli magyar társulatok is képviseltetik magukat. Már az is nagyon jó érzés, hogy itt lehetek.

Ráthonyi Sára

Az előadás a barátom lett

– Interjú Tóth Dániellel a Sunny Sides Hullashow-ról

Tóth Dániel 2022-ben fejezte be tanulmányait az Újvidéki Művészeti Akadémián. A *Sunny Sides Hullashow* című vizsgaelőadását az Újvidéki Színházban mutatta be, majd a Kosztolányi Dezső Színház vette szárnyai alá a produkciót. Kisvárdán június 21-én tekinthette meg a közönség a monodrámát.

- Mit jelent számodra a *Sunny Sides Hullashow* mint vizsgaelőadás?

- Ez akkoriban, 2022-ben egy nagy kihívás volt. Az Akadémiára 2017-ben kerültem, miután sikeresen felvételt nyertem László Sándor és Balázs Áron osztályába. Az ötödik év végén ez volt a nagy produkció, ahol meg kellett mutatnunk, mit tanultunk a képzésünk során és ez rengeteg nyomással járt. De, az előadás úgy lett megírva és megrendezve, hogy minden eleme a lényemnek megfelelő, így nincs benne semmi olyan, amit ne szeretnék csinálni. A szerkezete szabad, tudok benne lubickolni és mindezek miatt nagyon szerettem játszani. Szinte már egy külön személlyé nőtte ki magát bennem, a barátom lett.

- Milyen személyes vagy művészi tapasztalatok inspirálták ezt a projektet?

- Harmadéven, mint cserediák egy félévet töltöttem az SZFE-én, Budapesten, és jó pár színházat mentünk nézni – ez is volt a cél, hogy abban a fél évben a lehető legtöbb színház előadásait megnézhessük. A Katona József Színházban Bán Jánosnak A borbély című előadását (rendezte: Hudi László) láttam, amely egy borbélyház-

ban játszódik. A nézőt jelen időben megborotválják – már ha engedi –, megisznak egy pálinkát vele és mialatt megy a sztori, különféle interaktív dolgok történnek. Igazából ott találkoztam először élőben immerzív színházzal. Találkoztam már előtte is interaktív elemekkel a színházban, de ez volt az első alkalom, hogy láttam, milyen, ha ez adja egy előadás a keretét. Tudtam, hogy én is ilyen akarok létrehozni, így bár nem volt meg a cselekmény és még nem tudtam, milyen végeredményre jutok, de a formát át akartam emelni. Így alakult ki lassacskán bennem a monodráma. A humora a stand-up világából ered, emellett szerettem a horort, szerettem Tim Burton vizuális világát – ezekből mind inspirációt nyertem. Német Attilával dolgoztunk együtt, neki is ez volt az első, hogy ilyen típusú projektben vett részt. Fontos volt mindkettőnk számára a nézők bevonása, nélkülük nem működne. De nem tudhattuk, hogyan reagál majd a közönség, hajlandóak-e becsatlakozni és mi történik, ha nem. Ezért álltam elő minden ilyen esetre egy B tervvel, ha esetleg a néző nem akar csatlakozni, de végül egyszer sem kellett használnom őket. Ez a szerencsés része, hogy a nézők is szeretik, alárendelik magukat a szemtelenségemnek.

- Milyen kihívásokkal járt számodra az alkotói folyamat, különösen úgy, hogy íróként, rendezőként és előadóként is jelen vagy? Kik segítettek téged?

- Német Attila (az Újvidéki Színház színésze) volt a mentorom. Az Akadémia tanárai kérték, hogy találjunk egy idősebb kollégát, aki végigkísér minket a folyamaton és én őt választottam, mert a humora közel áll ehhez a világhoz. Táborosi Margaréta volt a mesterszakon az osztály-

Tóth Dániel

vezető tanárunk, és ő volt az, aki még felügyelte a folyamatot. Góli Kornélia, mint dramaturg segített, ő volt a dramaturgia és színháztörténet tanárnőnk és ő gondozta a monodráma szövegét. Rengeteg segítséget kaptam, úgyhogy nem mondhatom, hogy teljes mértékben én írtam és rendeztem. Az alapötlet az enyém, de minden mást közösen hoztunk létre, mindenki ott hagyta a keze nyomát az előadásban.

- Merre látod a saját utad színházcsinálóként? Milyen lehetőségeket és kihívásokat látsz ma egy pályakezdő fiatal művész számára a Délvidéken?

- Szerencsére foglalkoztatott szabadúszó vagyok, mindig vannak projektjeim. Az a helyzet, hogy a Délvidéken most elég rossz a kilátás a fiatalok számára, mert a munkahelyek már jó ideje telítettek. Az a kevés, ami esetleg felszabadul, hamar elfoglalják. De ki lehet jelenteni, hogy nincs sok munkánélküli délvidéki színész, ahhoz képest, hogy hányan végeznek az Akadémián.

Mészáros Édua

Mai program

11:00 Tér és idő játéka a színházban

Bélai Marcel és Kozma Gábor Viktor workshopja
Helye: KVMK 6. oktatóterem

11:00 Szakmai Klub – Beszélgetés az előadásokról. Moderátor: Mészáros Katalin;

Moderátor-szakértő: Gyürky Katalin

11:00 A BAJNOKOK BAJNOKA – Papp Laci

(Gulyás Gábor, Pataki András)

12:00 BOEING, BOEING – Leszállás Párizsban

(Soltész Daniella, Gilbert Edit)

Helye: KVMK pódiumterem

13:00 Villám-workshop – kritikus mesterkurzus

Vezeti: Szabó Réka és Szabó Attila

Helye: KVMK pódiumterem

15:30 SZÍVEMNEK GYÖNGYHÁZA

Polyák Anita (Beregszászi Kárpátaljai Megyei Magyar Drámai Színház) előadása.

R.: Vidnyánszky Attila (60 perc)

Helye: Várdaplex Cinema 2. mozi terem

17:00 Florian Zeller: AZ ANYA (versenyelőadás)

(14+) R.: Talgat Batalov (1 óra 45 perc egyben)

A Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Tompa Miklós Társulatának előadása.

Helye: KVMK színházterem (stúdióelőadás)

19:00 ANGyalok a lombok között

(versenyelőadás) R.: Csábi Anna

A szabadkai Kosztolányi Dezső Színház előadása.

Helye: Zsinagóga (1 óra 30 perc egyben)

21:00 Mrozek: EMIGRÁNSOK (versenyelőadás)

R.: Török Viola (2 óra)

A Marosvásárhelyi Spectrum Színház előadása.

Helye: Refi Színpad (stúdióelőadás)

www.facebook.com/KisvardaiFesztival

Bővebben: www.kisvarda.szh.hu

Filmvetítés a 40 éves gyergyószentmiklósi Figura Stúdió Színházról

kisvárdai lapok

A Magyar Színházak 37. Kisvárdai Fesztiváljának napilapja

Főszerkesztő:

Ungvári Judit

Segéd-szerkesztő:

Ráthonyi Sára

Fotók:

Gáncs Tamás és Ráthonyi Sára

Nyomdai előkészítés:

Kóczon Nikolett

Nyomdai kivitelezés:

Imi Print Nyomda

Felelős kiadó: Nyakó Béla

ISSN 1587-8325

A Magyar Színházak 37. Kisvárdai Fesztiváljának támogatói:

Nemzeti
Kulturális
Alap

KULTURÁLIS ÉS INNOVÁCIÓS
MINISZTERIUM

Déryné
program